

ישעו אותו עזות והיה פיעמי כטעם לשוד השם
ונרדה הצלע על המזגה לילדה ירד המז עליו
רישמע משיח את העם בכח למשפוזתו איש
לפתחה אגלו יתיר אף יהוד מאר ובעלני משיח רע
נאמיר משיח אל יהוד כמיה הרעה לעבדך ולמה
לא מטהי חז בעיטה לשום את משיא כל העם
זהב עלי זאנכי הריחי את כל העם הזה אם אני
נדתיו כי תאמר אל שארו בזיכר נאר
ישא זאמז את הינק על לאדמיה אשר ישבעה
לאבמי מאי לישר נשל להה לככל העם הזה כי
טנו עלי לאמיר תהן לנו נשל תאכלת לא אוכל
אנכי לנדי לשאוב את כל העם הזה כי כבד ממי
אם ככה את עשו לנו גראז אהרונ אם מזאי
זה בעיטה יאל את ברעתו לוי שביעים איש

יאמר יהוד אל משיח אספה כל שביעים איש
מזכני ישראאל אשר ירעיה כי הם זכני דעם
ויטריו וכלהותם אתם אל האל מועד והתייבש
שם עמר יורדתנו ורברטו עמן שם ואכלתוי מז
ברוח אשר עלייך ושבותך עלייהם ישאו אדר
במשיא העם ונא תשא אתה לבך ואל דעם
תאמיר התקדשו למזר ואכלתם נשר כי בכייהם
ונאתי יהוד לאמיר מי יאכלתו בשיר כי טבו לנו
טערם וגנן יהוד לככם נשר ואכלתם לא יט
אחד תאכלתו ולא ימים ולא חמשה נימים ולא
עשרכם ימים ולא עשרים יס עבד חרש נימים
על אשר שא מאפטם והיה לככם לזרע יען כי
מאסתם אב יהוד אשר בקרבתם ותבכו לפניו
לאמיר לטבה זה יטאנו מטערם ויאמר משיח שיש
מאות אלף רגלים גלים אשר אנכי בקרבו אתה
אמרת בשיר אנטם להם ואכל חרש ימים דצאנ
בקר וישחוט להם ומיאתם להם אם את כל דאי חיים
אסף להם ומיאתם להם

יאמר יהוד אל משיח ביד יהוד תקצר עתה
בראה היכרך דברי אם לא ישב משיח ידבר
אל העם את דברי יהוד ריאסף שביעים איש
מזכני העם ייעמיד את סבינת האל יורד יהוד
בענן ידבר אנכי יאכל מן הרוח אשר עלייך
ויתן לך שביעים איש זוקנים ויהי כבוד עליהם
הרוח יהונאו ולא יספיק יושב לנו שני אישים
במוחתך שם לאחד אלך ושים השמי מילדך
והזע עלהם הרוח והמה בכחבים וכל לא יטא
האלך ויהונאו במוחתך וירק הצעיר יגא למשיח